קטני תפילין · דפוס תפילין חוץ מן הרלועה קרוי קלילה כדאמרי' במסכת סוכה (דף כו:) אוחז ברלועה ואינו אוחז בקלילה: **דרבעא** · מ' סאה ודרישא ד' סאה שבית אחד של זרוע גדול מאחד מבתי הראש לפי שכאן כל ארבע פרשיות בבית אחד ובשל ראש פרשה אחת בבית אחד ומ"מ דפוס של ראש מתוך שאריך לחלק הכתיב ולהיות ריוח ביניהן וקבועין על מוקב אחד הולרך המוקב להיות רחב והוי על אחד שנשה שבזרוע: **ארבעה קנין** · בחורבן בית ראשון: **איסתרי** · סלעים: **סיו מגנין אם** **סיו ביופיין** · וסייו מסולאים לשון סולו לרוכב (תהלים סח) לא הסולה בכתם אופיר" משוכחין היו ביופיין מן הפז: **גליוני דגושפנקי** · גורות נאות שבחותמיהן כדי שתתעברנה כענדן: **כמה מרחיקנא מסטוא דוכתא** · שלא הגעתי ללמוד אותו פסוק: **לינגד** · מעט: **פוסתא ופלגא** · דף וחצי: **על כבוד שמך הגבור** · והיכן גבוריך: **עני ועניך** · שמני נתחלל בכך: **שונית דנגרי פוס** · לא היה רבו לתורה אלא רבו לאומנות של עגרים: **שונית** · לאיכדרי"ן: **סולרך לגוות** · הרב: **קידס** · הכיכר: **שתי פתילות בנר אחד** · אשת איש: **לא שנו** · דמקחו בטל: **אלא דאמרו ליה** · בעליה לזה שלקח מסיקריקון: **נך חזק וקני** · בחזקה דכיון דליבורא בעלמא הוא איכא למימר הכני טוח לי: **אבל** · לי כתב ליה שטרא בשמיה: **קני** · דכולי האי לא הוה ליה למיעבד לי אלא דזבנה ליה מכר גמור ומדעתי: **אחריות** · דלא מרפו לה מיניה לגבייה דמי אריעא: ה"ג

כל ממון שפוסקין עליו · כי איכא סכנת נפשות פורין שבויין יותר על כדי דמיהן כדאמרינן בפרק השולח (לעיל דף מד.) גבי מוכר עלמו ואת בניו לעובדי כוכבים, כ"ש הכא דאיכא קטולא אי נמי משום דמופלג בחכמה היה": **אבל** בשטר קנה · אלמה נמי קאי כדמוכח בסמוך והא דאמר בפרק מי שהיה נשוי (כתו' נות דף לה.) כתב לראשון ולא חתמה לו ולשני וחתמה לו ליבדה כתובתה משמע דבחד לוקח יכולה לומר אחת רוח עשיתי לבעלי התם כשחתמה על שטר של בעלה והכא כשכתבה שטר בפני עלמה ועוד דחתמה דהתם שאחרלית במכירת הבעל לו שמחלה לו השעבוד אבל הכא כשכתבה *שטר מכירה שהיא מוכרת לו ולמאי דמפרש ה"ר אליעזר משנ"ל דרב ושמואל פליגי הכא באחריות טעות סופר הוא דשמואל לטעמיה דאמר בפ"ק דב"מ (דף יד.) דאחריות לא טעות סופר הוא בשטרי מקח וממכר ורב סבר אחריות ט"ס הוא ובהתם שטר ככתבה לו אחריות דמי והכיא דכתובות כשפירשה הלא קבלה אחריות (ה) מידי: כגון

קצוצי תפילין נמצאו בראש הרוגי ביתר רבי ינאי ברבי ישמעאל אמר שלש קופות של ארבעים ארבעים סאה. במתניתא תנא ארבעים קופות של שלש שלש סאין ולא פליגי הא דרישא הא דדרעא. אמר רבי אסי ארבעה קבין מוח נמצאו על אבן אחת עולא אמר תשעת קבין אמר רב כהנא ואיתימא שילא בר מרי מאי קראה °בת בבל השדודה אשרי שישלם לך וגו' אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע": °בני ציון היקרים המסולאים בפז מאי מסולאים בפז אלימא דהוו מחפי בפיזא והאמרי דבי רבי שילא *תרתי מתקלי איסתירי פיזא נחות בעלמא חדא ברומי וחדא בכולי עלמא אלא שהיו מגנין את הפז ביופיין: מעיקרא חשיבי דרומאי הוו נקטי בליונא דגושפנקא ומשמשי ערסייהו, מכאן ואילך מייתו בני ישראל ואסרי בכרעי דפוריהו ומשמשי, אמר ליה °חד לחבריה הא היכא כתיבא? אמר ליה °גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת" אמר כמה מרחיקנא מדוכתא פלן אמר ליה אינגד פוסתא ופלגא, אמר ליה אי מטאי לגביה לא איצטריכי לך. *אמר רב יהודה אמר שמואל משום *רבן שמעון בן גמליאל °מאי דכתיב °עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי ארבע מאות בתי כנסיות היו בכרך ביתר ובכל אחת ואחת היו בה ארבע מאות מלמדי תינוקות וכל אחד ואחד היו לפניו ארבע מאות תינוקות של בית רבן וכשהיה אויב נכנס לשם היו דוקרין אותן *בחוטריהן, וכשנכנס אויב ולכדום, ברכום בספריהם והציתום באש: ת"ר [מעשה] ברבי יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול שברומי אמרו לו תינוק אחד יש בבית האסורים *יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים הלך ועמד על פתח בית האסורים אמר °מי נתן למשיסה יעקב וישראל לבוזזים "ענה אותו תינוק ואמר "הלא ה' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו" אמר "מובטחני בו שמורה הוראה בישראל, העבודה שאיני זז מכאן עד שאפדנו בכל "ממון שפוסקין עליו" אמרו לא זז משם עד שפדאו בממון הרבה ולא היו ימים מועטין עד שהורה הוראה בישראל ומנו רבי ישמעאל בן אלישע אמר רב יהודה אמר רב [מעשה] בבנו ובבתו של ר' ישמעאל בן אלישע שנשבו לשני אדונים, לימים נזדווגו שניהם במקום אחד, זה אומר יש לי עבד שאין כיופיו בכל העולם וזה אומר יש לי שפחה שאין בכל העולם כולו כיופיה, אמרו בוא ונשיאם זה לזה ונחלק בולדות הכנסום לחדר, זה נשא בקרן זוית זה וזו ישבה בקרן זוית זה, זה אומר "אני כהן בן כהנים גדולים אשה שפחה? וזאת אומרת "אני כהנת בת כהנים גדולים אנשא לעבד? ובכו כל הלילה, כיון שעלה עמוד השחר הכירו זה את זה ונפלו זה על זה וגעו בבכיה עד שיצאה נשמתן ועליהן קונן ירמיה °על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים". אמר ריש לקיש [מעשה] באשה אחת וצפנת בת פניאל שמה: צפנת שהכל צופין ביופיה בת פניאל בתו של כהן גדול ששימש לפני ולפנים שנתעלל בה שבאי כל הלילה, למחר הלבישה שבעה חלוקים והוציאה למוכרה בא אדם אחד שהיה מכוער ביותר אמר לו "הראני את יופיה", אמר לו "ריקא, אם אתה רוצה ליקח קח שאין כיופיה בכל העולם כולו", אמר לו "אף על פי כן", הפשיטה ששה חלוקים ושביעי קרעתה ונתפלשה באפר, אמרה לפניו: "רבונו של עולם אם עלינו לא חסת על קדושת שמך הגבור למה לא תחוס" °בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאום יבא השודד עלינו" עליך לא נאמר אלא עלינו כביכול עלי ועליך בא שודד. אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב °ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו" [מעשה] באדם אחד שנתן עיניו באשת רבן גמליאל דנגרי הוה, פעם אחת הוצרך (רבו) ללות, אמר לו: "שגר אשתך אצלי ואלוונה, שיגר אשתו אצלו, שהה עמה שלשה ימים, קדם ובא אצלו אמר לו "אשתי ששיגרתי לך היכן היא?" אמר לו: "אני פטרתיה לאלתר ושמעתי שהתינוקות נתעללו בה בדרך", אמר לו "מה אעשה?" אמר לו "אם אתה שומע לעצתי גרשה", אמר לו "כתובתה מרובה", אמר לו "אני אלווך ותן לה כתובתה", עמד, גרשה הלך הוא ונשאה, כיון שהגיע זמנו ולא היה לו לפורעו, אמר לו בא ועשה עמי בחובך והיו הם יושבים ואוכלים ושותין והוא היה עומד ומשקה עליהן והיו דמעות נושרות מעיניו ונופלות בכוסיהן, ועל אותה שעה נתרתם גזר דין ואמרי לה על שתי פתילות "בנר אחד: *אמר רב לא שנו אלא דאמר לו "לך חזק וקני" אבל בשטר קנה ושמואל אמר אף בשטר נמי לא קנה עד שיכתוב לו אחריות

תניא

פה א ב מיי' פי"ד מהל' עובדין הלכה כ ופיי' במ"מ סמג עשין עה טוש"ע חו"מ סימן לו סעיף ד וסי' קמ"ח סעי' ג: *[ועוי' תוספות לעיל מה. ד"ה דלא וכו']

בשטר מכירה הבעל שהיא מוכרת כנ"ל

נוסח תיאור של יפה"מ של בני ציון מבנף

טלגים בהבנת הפסוק "בני ציון היקרים המסולאים בפז"

[עוי' תוס' ע"ז לב ד"ה מכל]

מבנף ד' מדרשים ג' הראשונים מקורות לשבויים

נוסח תוספות רי"ד

אמר רבל"ש אלא דא"ל לך חזק וקני אבל בשטר קנה ושמואל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב לו אחריות וקי"ל הלכה כשמואל בדיני ועוד דאמרינן בהוקת הבתים אמר רב הונא אמר לי רב נחמן כולן שהביאו ראיה ראיתן ראיה ומעמידין שדה בידם נזון שהביא ראיה אין ראיתו ראיה ואין מעמידין שדה בידו מא' קמ"ל תנינא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מב"ה מקחו בטל לאפוקי מדרב דאמר רב ל"ש אלא דאמר ליה לך חזק וקני אבל בשטר קנה קא משמע לן כדשמואל דאמר שמואל אף בשטר לא

נוסח מעשה טבו ל' יהוצ בן חנניה פזלה ל' יפה תואר שבמשך הזמן נהיה הנאו ל' שמואל בן אלישע

נוסח מעשה הבנו ואתו של ל' שמואל בן אלישע שנשבו

מבנף הבלטת חזק וקני אבל "ואלוון קונן ירמיה"

נוסח מעשה טבוה בדפ"ה לחיות עבד תלמידו שיש לקח אותו

הגהות הב"ח (ה) תוס' ד"ה מכל וכו' אחריות מייני הס"ד:

נוסח לפי ריש"א דאמרי' דלקח מן הסיקריקון דאקחי בשל מחי אחרון הכי ר' שמואל

הגהות מהר"ב רנשבורג א) גמ' במתניתא תנא תרנעיס קופות של שלש שלש סאין ולא פליגי · ר"ל ר' ינאי דאמר ג' קופות של מ' סאה ומתניתא דתנא תרנעיס קופות של ג' סאה הס לא פליגי על רבב"ח אמר ר"י דאמר רק מ' סאה דבבב"ח מייני בדרעא ואינו בדרישא וכ"כ מהרמ"ש: